

‘Dierenvrienden’ zijn destructiever voor de natuur dan alle stropers bij elkaar

Natuurmonumenten verkondigt een ideologie in plaats van een realistische aanpak

Na meer dan 40 jaar heb ik mijn lidmaatschap van Natuurmonumenten opgezegd. Dat zit zo: Natuurmonumenten spreekt zich uit voor het afschaffen van de wildlijst, voor heel Nederland wel te verstaan. Anderzijds spreekt ze ook van faunabeheer binnen de natuurgebieden. Daarmee wordt ook afschot bedoeld: “Wij pleiten ervoor om faunabeheer te baseren op datgene waar het in feite voor bedoeld is: beperken van schade en gevaar..... Daarvan moeten ook niet-dodende maatregelen deel uitmaken.....” Aldus voorzitter Teo Wams op Boerderij.nl.

Een belangrijk ander doel is echter het gezond houden van een populatie, zoals men toch zeker bij Natuurmonumenten zou moeten weten. Voor kleinwild wordt dat wel gedaan door allerlei kleine roofdieren, maar bij het grofwild wordt dat al eeuwen gedaan door het grote roofdier mens. Verder moet men zich bewust zijn, dat die niet-dodende maatregelen allemaal mooi en prachtig zijn, maar dat in elk systeem ooit de grenzen bereikt worden. En dan blijft er maar één manier over om de aantallen binnen de grenzen te houden. En dat moet – bij gebrek aan grote predatoren – dat grote roofdier mens doen.

De jacht

Verder vergeet dhr. Wams de biodiversiteit. Men moet namelijk helemaal niet wachten tot de grenzen bereikt of overschreden zijn, zoals het geval is in de Oostvaarderplassen (OVP) en de Amsterdamse Waterleidingduinen (AWD), maar kiezen voor een gewenst niveau, zoals op de Veluwe. En of je nu twee of vijf edelherten per 100 hectare als optimaal ziet, op een gegeven moment moet het afschot gelijk zijn aan de aanwas. En waar zijn we dan aanbeland? Precies, bij de jacht zoals die al sinds tijden uitgeoefend wordt – waar namelijk benutting, beheer en schadebestrijding samenvallen. Faunabeheer benoemen zoals hierboven is dus met zand in de mond praten.

Even terzijde: afschaffing van de wildlijst (de lijst van de vijf vrijbejaagbare soorten), van de benuttingsjacht dus, lijkt plausibel wat betreft natuurbeheer, maar zal averechts uitwerken. De jager wordt namelijk verder gefrustreerd en zal bijvoorbeeld geen inspanningen verrichten om zijn hazenstand op peil te houden. Hij zal niet meer bereid zijn te betalen voor het voorrecht de boer bij nacht en ontij ten dienste te zijn. Logisch gevolg zal zijn, dat de boer mag betalen voor de schadebestrijding door minder gemotiveerde personen.

Grondbroeders

Maar terug naar de natuurgebieden: stel dat er een hemelhoog hek om de natuurgebieden geplaatst wordt. Dan zullen de ganzen toch mooi in dat gebied hun eten moeten vinden. De

vossen blijven dan ook binnen, maar die hebben er tot nu toe geen blijk van gegeven de ganzenpopulatie onder controle te kunnen houden – althans niet voordat alle andere grondbroeders opgeruimd zijn. Als Natuurmonumenten niet wil dat de ganzen van honger sterven, nadat ze het gebied volledig kaal gevreten hebben, zal ze toch echt zelf de populatie moeten reduceren. Beheersjacht dus (na het eieren schudden). En om het vlees niet weg te laten rotten zou je er gelijk benuttingsjacht van kunnen maken. Dus waar hebben we het nu over?

We hebben het over ideologie! Natuurmonumenten verkondigt hier een ideologie in plaats van een realistische aanpak – net zoals de PvdD niet anders verkondigt dan hun private, half religieuze ideologie. Nu reikt dat hek om de natuurgebieden niet tot de hemel, dus de ganzen kunnen bij de burens gaan eten en de vossen vinden daar (voorlopig) ook nog wel wat grutto's en jonge haasjes. De grote grazers daarentegen lopen wél tegen dat hek aan en dat betekent verhongeren. Maar zover zal Natuurmonumenten, in tegenstelling tot wat Staatsbosbeheer in de Oostvaardersplassen presteert, het niet laten komen. Maar laat hen dat dan ook hardop zeggen.

Ecologische ramp

De achterban van Natuurmonumenten verlangt volgens een enquête meer wild te zien in de natuur. Een vrome wens. Het is echter aan Natuurmonumenten om de achterban duidelijk te maken, dat de natuur geen democratische instelling is. Dat een evenwichtige natuur maar een beperkt aantal herten of wilde zwijnen per vierkante kilometer toestaat. Ik wed dat 85 procent van de achterban intelligent genoeg is om dit alles te begrijpen. Een taak voor Natuurmonumenten lijkt mij dan ook weg gelegd wat betreft de opvoeding van de Amsterdamse Gemeenteraad. Wat is er aan de hand? Na de ramp in de Oostvaardersplassen (ja, die van de misleidende film *De Nieuwe Wildernis*) is er een ecologisch ramp gaande in de AWD. Een zéér rijk natuurgebied wordt namelijk vernietigd door een overpopulatie aan damherten (zoekt u maar op 'herstel inheems duin').

De Amsterdamse raad, gespeend van elk begrip van de natuur, houdt de vernietiging in stand door voor zogenaamd natuurlijk beheer te kiezen, wat verdere Verelendung en afbraak van de biodiversiteit inhoudt. Waarom gaat Natuurmonumenten daar niet eens wat voorlichting geven? Waarom slaat de Vogelbescherming geen alarm? Want deze laatste club moet toch weten dat de grondbroeders in de AWD allang verdwenen zijn. Voor het antwoord zie mijn artikel over de [verkindsing](#) van Nederland. Heel Nederland lijdt aan verblinding wat betreft natuurlijke processen. Het oorspronkelijke doel van soortenbescherming is veranderd in het onaantastbaar maken van elk individueel dier.

Dierensentimentalisme

Vogelbescherming beschermt geen vogels door zich niet uit te spreken voor reductie van vossen en zwerfkatten. Natuurmonumenten beschermt geen natuur door de beteugeling

van ongelimiteerde hoeveelheden ganzen en vossen tegen te werken. Dierenbescherming beschermt geen dieren door zwerfkatten te beschermen.

De twee voorbeelden, OVP en AWD, laten het duidelijkst zien wat er gebeurt, wanneer genoemde verenigingen en de politiek meedeinen op de golven van het dierensentimentalisme, geholpen door een verstedelijkte bevolking die een volledig irreële voorstelling heeft van de jacht. De 'dierenvrienden' zijn destructiever voor de natuur dan alle stropers bij elkaar. Terwijl de weidelijke jager, juist omdat hij wel eens een haasje mee naar huis wil nemen, goed voor zijn veld zorgt. Daarom heb ik mijn lidmaatschap opgezegd.

[Paul Bouwmeester](#)

Auteur Jachtargumenten.nl

Is zelf geen jager, maar van jongs af aan betrokken bij de natuur en wild. Het laatste ook culinair. Heeft de website Jachtargumenten.nl opgericht als reactie op de publieke ressentimenten tegen de jacht.